

[Thorkil Kristensen.]

højelse af tobaksafgifterne, men jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til nærmere begrundelse af min stilling til disse lovforslag.

Jeg mener, at isoleret set ville de afgiftsforhøjelser, der her er tale om, være en rigtig foranstaltning og ville virke i den rigtige retning på valutabalancen, selv om det i og for sig ikke er uden betænkelighed, at vareområdet er så snævert; men det må erkendes, at de vil virke forbrugsbegrænsende og vil gøre det uden at påvirke prisniveauet, da afgifterne skal holdes uden for pristallet. Endvidere virker disse foranstaltninger straks, de virker fra i morgen, medens der ikke i de øvrige komplekse, der bliver tale om, er noget, der kan virke så hurtigt. Hvis disse foranstaltninger var led i en helhedspolitik, som i øvrigt var rigtig, måtte man regne med, at de kunne være et virksomt middel til at rette vor valutastilling op; men ulykken er jo, at vi ikke i dette øjeblik, hvor der skal tages stilling til de to lovforslag, ved, hvilken slags helhedspolitik der vil komme ud af forhandlingerne. Regeringen har fremsat nogle forslag, som efter min mening navnlig for tvangsopsparingens vedkommende er behæftet med alvorlige mangler. Oppositionen har skitseret nogle tanker, som efter min mening indeholder værdifulde konstruktive elementer, betydelig mere konstruktive og ekspansive end regeringsforanstaltningerne. Jeg håber for mit vedkommende, at resultatet bliver en helhedsordning, som er præget af disse sidstnævnte synspunkter, men det ved vi jo ikke noget om i øjeblikket. De ministertaler, vi hørte i formiddags, var jo ikke så forfærdelig opmuntrende i så henseende.

Vi står altså og ved ikke, hvilken helhed disse to afgiftslove skal være et led i. Men der er jo også andet, vi ikke ved. Jeg brugte med velberåd hu til indledning den vending, at isoleret betraget kunne disse afgiftslove virke i den rigtige retning. Hvordan det vil stille sig på længere sigt, ved vi jo heller ikke, så glider denne lovgivning ind i den almindelige finanspolitik, og spørgsmålet bliver så, hvordan den øvrige finanspolitik bliver på indtægtssiden og — det må jeg tilføje — navnlig på udgiftssiden. Med de erfaringer, der er gjort i de senere

år, hvor statens udgifter er steget betydeligt, dels automatisk på grund af prisstigninger, et stigende antal gamle og skolebørn o. s. v., dels på grund af de foranstaltninger, som er vedtaget i dette hus, og den måde, vi har administreret på, er der i befolkningen opstået en alvorlig frygt, som jeg tror er ret udbredt, for, at når vi vedtager nye indtægtslove, går der ikke så forfærdelig længe, før virkningerne bliver opslugt af nye udgifter. Vi vedtager indtægtslove, skattelove, eller hvad det kan være; når der er gået nogen tid, er udgifterne steget, virkningerne fortager sig. Jeg tror, det ikke mindst af psykologiske grunde efterhånden er meget vigtigt, at der bliver gjort noget for at modvirke denne frygt i befolkningen. Det er meget vigtigt, at man har de psykologiske kræfter til at arbejde med sig og ikke imod sig.

Heller ikke på dette punkt ved vi noget i øjeblikket. Vi ved ikke, hvordan den økonomiske politik bliver på længere sigt. Vi ved meget lidt om, hvilken udgiftspolitik der vil blive ført. Her er vi i den særlige situation efter den nye regeringsdannelse, at da vi har en flertalsregering, kan oppositionen ikke få nogen sikkerhed for, at der her vil blive taget hensyn til vore synspunkter, idet regeringen jo, hvis den vil det, kan gennemføre sine egne synspunkter uden hensyntagen til os.

Jeg må desværre sige, at den højtærede statsministers ord om boligstøtteloven i såvel programtalen som i talen i formiddags ikke virkede beroligende på mig. Det er et af de vigtigste punkter i vor økonomiske politik, og jeg hører til dem, der mener, at det er afgørende vigtigt, at her kommer en virkelig afvikling i gang. Vi har intet fået som garanti for, at dette vil ske.

Derfor mener jeg — det hører også med til de tanker, der blev fremsat fra venstre og konservative i går — at som et led i den helhedspolitik, man skulle føre, burde der også være nogle garantier, en protokol for at tale dagaktuelt, som fastsætter på papiret noget i retning af garantier for, hvad der skulle ske f. eks. på boligstøttelovens område. Jeg ved ikke, om der i de kommende dages forhandlinger vil blive skabt sådanne garantier.

Vi står derfor i den situation, at vi på afgørende punkter både med hensyn til det